

Benim Adım Eylül

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 31 Ağustos 2023

Çürük bir düş idi gözümde düşen hayalinde saklı tutulası sırlarım ve dişimin kovuğunda kalan tek gerçektir senden arda kalan şiveli ve sanrılı bir sancı:

Aşkın asma katında sarıldım kendime ve göğün mavisine takıldı gözlerim ne de olsa surlarında şehrin mağlup gelmiş bir komutan edasıyla serildim iklimlerin en güzeline nasıl da yakındı mevsim nasıl da gizemli ve beni çağıran bir Ağustos akşamında şakıyan kalemimle varsa yoksa güze göç etme isteğim... Ağlıyordu şarkılar Eylül olmanın tininde saklı doğurgan kalemim...

Ağtlar yakıyordu analar susan şehrin susan mevsimin gizemi.

Ağdalı düşler gördüm gecenin ıslak tenine konduğunda mehtap ve sırlarla ördüm hüzün hırkamı: Meali hüzün.

Meali geçkin şarkıları dünün...

Dilek Taşı iken sevdalandığım şarkı ve tek dileğimdi tek bilenle hemhal dirilmeyi değil devirmeyi becerdim kırdığım potlarım belki de kırılması putlardan arda kalan o son zerre: aşkın hüviyetinde gizlenmiş bir kırlangıcın kanat sesinde kendimi bulduğum leylisi aşkın narin yârim yazdığım kadar da şaşkın kalemimle nazireler yaptığım hayallerim...

Güç bela sevenlere baktım da...

Göç mevsimim de yakındı madem.

Öcünü almaksa açılan yaralarımın açık vermediğim kadar kapalı yürek çekmecem...

Soytarı gölgeler vardı saf tutan sair yanığı.

Sistemik acılar vardı ket vuran kimine göre hüzündü en büyük yenilgi.

Bense çok sevdim.

En çok da kurmayı hayalleri:

Kurmaca bir hikâyede kurduğum saatin alarmı mademki çeyrek vardı ölüme ve işte gözümü diktiğim içimin dikiz aynası...

Serildiğim yatak döşek.

Semiren hüznüm ve güzün ölümcül ç/ağrısı.

Ağrıma giden ne varsa bırakmışken ardımda ve en güzel sahneyi tasarladım aklımda ne de olsa ben şiirdim ne de olsa ben Eylül idim ve şehrin tanrısı ve tanısı gizemli hikâyelerden çıkıp da yola kendime varmayı defalarca ertelediğim dansa kaldırdığım yalnız hayallerim...

Bir ekin vakti Ekim gelmeden...

Bir seyyah gibi Eylül'ü ve güzü ve hüznü beklerken...

Safı katıksız sevgimle eşelediğim toprak ve dişimle tırnağımla yazdığım şiirlerim ve çürük sevgiler senfonisi bense aşkın İlahi ışığında saklanmış güzelliklerin ve hidayetin peşinde arkamı kollarken kollarımı açmış beni sarsın sarmalasin diye Eylül, beklerken...

Hani, çıkıp da gelecekmişçesine köşeden dünde kalan kim varsa beni terk eden ve ne varsa ket vuran...

Katla katla güldüğüm zamanların öncüsü hayallerimle şimdilerde katla katla ağlarken...

Ne de olsa ne de olsa:

Benim adım Eylül idi ve soyadım şiiir soyağacımda çentikler attığım kim varsa beni derinden ve karşılıksız kim sevmişse ezelden...